

סִדְרֵי הַלְמוּד לַיּוֹם כ' טַבֵּת (הִילוֹת הַנֶּשֶׁר הַגְּדוֹל רַבִּי

מֹשֶׁה בֶּן מִימֹן הַרְמַב"ם / רַבִּי יַעֲקֹב אַבּוּחֲצִירָא זו"ע):

סִדְרֵי לְקוּטֵי מִלִּילֵי הַיּוֹמִי:

ה וְכִשְׁמַעְלָה אֶת הַדְּבָר לְשָׂרוֹ, הֵינּוּ לְגַבּוּרוֹת, וּמִתְחִיל לְדַבֵּר בֵּינּוּ לְבֵין קוֹנֵי בְּשִׁלְהֶבֶת הַגְּבּוּרוֹת, וּמַעֲוֹרֵר אֶת עֲצָמוֹ לְעִבּוּדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ. אַזִּי נִכְנָס אֹר שָׂרֵשׁ שֶׁל הַגְּבּוּרוֹת, הֵינּוּ חֲמִימוֹת הַלֵּב * (*וְזֶה בְּחִינַת רְשִׁימוֹ שֶׁבִּלְב זְעִיר אֲנָפִין. שְׁנִכְנָס בְּרֹאשׁ דְּבָרָה אֲמֵת, הֵינּוּ בְּרֹאשׁ הַמַּלְכוּת, בְּשֶׁהִיא יוֹשֶׁבֶת בְּזֵרוּעַ שְׂמָאלִי) כִּי שָׂרֵשׁ הַגְּבּוּרוֹת הֵם בִּלְב, כְּמוֹ שְׂפָתוֹב (תְּהִלִּים ל"ט): "חֶם לְבִי בְּקֶרְבִּי בְּהִגִּי" וְכו'. וְשֵׁם שָׂרֵשׁ אֲמֵתִי שֶׁל הָאֲמֵת שֶׁל הַדְּבָר, כְּמוֹ שְׂפָתוֹב (שָׁם ט"ו): "וְדוֹבֵר אֲמֵת בְּלִבּוֹ". וּמִתְחִיל לְדַבֵּר בְּחֲמִימוֹת שְׂבִלְב, דְּבַר אֲמֵת שְׂבִלְב. וְכִשְׁמַדְבֵּר בֵּינּוּ לְבֵין קוֹנֵי דְבָרֵי אֲמֵת שְׂבִלְבוֹ, בְּהַתְעוֹרְרוֹת בְּתִשׁוּבָה, וְרוֹאֵה פְּחִיתוּתוֹ וְגִדְלַת הַבּוֹרָא. כִּי עַד עַכְשָׁיו הַשְּׁלִיךְ חַטָּאתָיו אַחַר כְּתִפּוֹ וְלֹא עֵינַי בָּהֶם, וְעַכְשָׁיו בְּשִׂידוּעַ אוֹתָם, אַזִּי נִכְנָס בּוֹ בּוֹשָׁה גְּדוּלָה עַל גְּדֹל פְּשָׁעָיו, כְּנִגְדֵי רַב וְשִׁלִּיט עֲקָרָא וְשָׂרֵשׁ דְּכָל עֲלָמִין. (יֵשׁ אוֹמְרִים שֶׁבְּכָאן צְרִיכִין לְהַעֲתִיק הַתְּהַנָּה הַשְּׁלִישִׁית, וְכֵן הוּא בְּתַבְיָדָה, וְהַכֹּל עוֹלָה בְּקִנְיָה אַחַד, וְעֵינַי "פְּרִיעֵי-חַיִּים"): וְהַבּוֹשָׁה הַזֹּאת עֲדִין אֵינְנָה בְּפִעַל, הֵינּוּ שֶׁהַבּוֹשָׁה הוּא בְּפְּנִימִיּוֹת, וְאֵין מִתְגַּלָּה עַל פְּנֵיו, כְּמוֹ שְׂפָתוֹב (תְּהִלִּים ס"ט): "כְּסִתָּה כְּלָמָה פְּנִי". כִּי זֹאת הַבּוֹשָׁה הִיא קֹדֶם הַתְּשׁוּבָה, וְזֶה יְדוּעַ אֵין דּוּמָה בֶּן כְּפָר לְבֵן כְּרָךְ. כָּל מַה שֶׁמְקָרֵב בְּיוֹתֵר אֶל הַמַּלְאָךְ בְּשִׁתּוֹ גְּדוּלָה. וְכָל מַה שִׂידוּעַ בְּיוֹתֵר בְּכָבוֹד הַמַּלְאָךְ, הוּא בּוֹשׁ יוֹתֵר מִהַמַּלְאָךְ. וְקֹדֶם הַתְּשׁוּבָה, עֲדִין יְדִיעָתוֹ בְּקִטְנוּת. עַל-יְדֵי-זֶה בְּשִׁתּוֹ אֵינוֹ בְּפִעַל עַל פְּנֵיו, כִּי חַטָּאתָיו מְטַמְטְמִין שְׂכָלוֹ וְיְדִיעָתוֹ, עַל-יְדֵי רוּחַ שְׁטוּת

שְׁבֻקְרָבוֹ, כְּמוֹ שֶׁאָמְרוּ (סוֹטָה ג'): 'אִין אָדָם עוֹבֵר עֲבָרָה' וְכוּ' * (*וְזֶה בְּחִינַת שְׂזֵעִיר אֲנָפִין מִתְקַנָּא בְּמַלְכוּת וְלוֹקַח לְעַצְמוֹ הַרְשִׁימוֹ שְׁלוֹ) **אַבְל** אַחֲר־כֶּךָ כְּשֶׁעוֹשֶׂה

תְּשׁוּבָה, וּמִסִּיר מִמֶּנּוּ הַטְּפָשׁוֹת, וְנִתְוַסַּף בּוֹ שְׁכָלוֹ. אַזִּי הוּא מִתְבַּיֵּשׁ בְּיוֹתֵר, וְנִתְנַגֵּלָה הַבּוֹשָׁה עַל פָּנָיו. וְהַבּוֹשָׁה הַזֹּאת הוּא בְּחִינַת אֹר הַתְּפִלִּין * (*וְזֶהוּ בְּחִינַת שְׁעַל יְדֵי הַתְּפִלָּה בְּאִין מַחִין חֲדָשִׁים וְאִזּוֹ יוֹצֵא הַרְשִׁימוֹ בְּבְחִינּוֹת תְּפִלִּין כִּי עַל יְדֵי הַבּוֹשָׁה הוּא מִתְפַּלֵּל וּמִבְקָשׁ מְחִילָה עַל עוֹנְוֹתָיו) שְׁנִתְנַגֵּלָה עַל פָּנָיו בְּמַצָּחוֹ. וְעַקֵּר הַתְּנַגְלוֹת הַבּוֹשָׁה הִיא בְּמַצַּח, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב (יִרְמְיָה ג'): "וּמַצַּח אִשָּׁה זוֹנָה הָיָה לָךְ מֵאַנְתְּ הַכָּלָם":

וְזֶה פֶּרוּשׁ (מִשְׁלֵי ב'): "אִזּוֹ תְּבִין יִרְאֵת ה'", כְּמוֹבֵא בַזִּהָר הַקָּדוֹשׁ (בְּהַקְדָּמַת הַתְּקוּנִים דָּף ט:): 'תְּפִלִּין הֵם בְּחִינַת אִמָּא עַל בְּרָא', 'וְאִם לְבִינָה תִקְרָא' (מִשְׁלֵי ב.). וְזֶה פֶּרוּשׁ "אִזּוֹ תְּבִין", הֵינּוּ עַל-יְדֵי בִינָה יִתְרָה שִׁיחִיָּה בְּהַכָּרַת הַבּוֹרָא, עַל-יְדֵי-זֶה "יִרְאֵת ה'", הֵינּוּ בְּחִינַת תְּפִלִּין, כְּמוֹ שֶׁאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ, זְכוֹרָנָם לְבִרְכָה (בְּרָכוֹת ו'): "וְרָאוּ כָּל עַמֵּי הָאָרֶץ כִּי שֵׁם ה' נִקְרָא עָלֶיךָ וְיָרְאוּ מִפָּנֶיךָ", אֵלּוֹ תְּפִלִּין. כִּי הִירְאָה הוּא הַבּוֹשָׁה, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב (נְדָרִים כ'): "יִרְאֵת ה' עַל פְּנֵיכֶם" – זֶה הַבּוֹשָׁה, שֶׁהִיא עַל הַפָּנִים. הֵינּוּ בְּחִינַת תְּפִלִּין עַל-יְדֵי בִינָה, שֶׁהִיא אִמָּא עַל בְּרָא:

וְזֶה שֶׁאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ, זְכוֹרָנָם לְבִרְכָה (בְּרָכוֹת י"א): תְּפִלִּין נִקְרָאִין פֶּאֶר, שֶׁנֶּאֱמַר: "פֶּאֶרְךָ חֲבוּשׁ עָלֶיךָ". וּפֶאֶר הוּא כְּלָלִיּוֹת הַגְּוֹנִין, כִּי הַהַתְּפָאֲרוֹת עַל-יְדֵי כְּלָלִיּוֹת הַגְּוֹנִין, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב (יִשְׁעִיָּה מ"ט): "יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר בָּךְ אֶתְּפָאֵר" (זוֹהַר יִתְרוֹ צ:), כִּי הֵם כְּלוּלִין מִגְּוֹנֵי סְגִיּוֹת. וְזֶה שֶׁאֲנוּ רוֹאִים, כְּשֶׁאָדָם מִתְבַּיֵּשׁ נַעֲשֶׂה כַּמָּה גְּוֹנִין. וּבְזֶה יְכוּלִים אֲנוּ לְהַבִּין, אִם יֵשׁ לְאָדָם יִרְאֵת שָׁמַיִם, הֵינּוּ בּוֹשָׁה, לְאַחַר תְּקוּן הַחֲטָא. כְּשֶׁאֲנוּ מְסַתְּכִלִין עַל פָּנָיו, וְנוֹפֵל עָלֵינוּ יִרְאָה וּבּוֹשָׁה,

זֶה נֶתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ח'תשמב - צמח מנוהרני"ת זצ"ל "צדק צני מצוה שדף צהר מספרי רבנו יהיה תיקון רב" -
"חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות -

הֵינּוּ שְׂנֵמֶשֶׁךְ עָלֵינוּ דַּעַת בְּגִדְלַת הַבּוֹרָא יִתְבָּרֵךְ שְׁמוֹ. וְזֶה פְּרוּשׁ:
"אִז תִּבִּין יִרְאֵת ה'", פְּרוּשׁ בְּזֶה תִּבִּין שְׁיִשׁ לוֹ יִרְאֵת ה', וְדַעַת
אֱלֹקִים תִּמְצָא. הֵינּוּ כְּשִׁימְצָא גַם לָךְ, דַּעַת בְּגִדְלַת הַבּוֹרָא, הֵינּוּ
בוֹשָׁה וְיִרְאָה. וְזֶה בְּחִינַת: "וְרָאוּ כָּל עַמֵּי הָאָרֶץ וְכוּ' וְיִרְאוּ מִמֶּךָ",
הֵינּוּ שְׂנֵמֶשֶׁךְ עָלֵיהֶם גַּם כֵּן יִרְאָה:

וּמִשָּׁה זָכָה לְאוֹר הַתְּפִלִּין, כְּמוֹ שְׂכֵת־טוֹב בַּזְהָר (בְּהַשְׁמָטוֹת בְּרֵאשִׁית
רס"ב): "וַיִּתְנַצְּלוּ אֶת עֵדִים" - דָּא תְּפִלִּין. "וּמִשָּׁה יִקַּח
אֶת הָאֵהָל" - שְׁלָקַח אוֹתָן הָאוֹרוֹת, מְלִשׁוֹן (אִיּוֹב כ"ט): "בְּהִלּוֹ גִּרוֹ
עָלֵי רֵאשִׁי". (עֵינ בַּזְהָר בְּרֵאשִׁית נ"ב: כִּי תִשָּׂא קֶצֶד). וְזָהוּ (שְׁמוֹת ל"ד): "כִּי
קָרַן עוֹר פָּנָיו", עַל שֵׁם קָרַן אַחַת הָיָה לוֹ בְּמִצְחוֹ (חֵלִין ס'). זֶה בְּחִינַת
תְּפִלִּין, שֶׁהוּא בְּמִצְחָ. וְעַל־יְדֵי־זֶה "וְיִרְאוּ מִגִּשְׁתֵּי אֱלֹהֵינוּ", כִּי הָאִיר
עָלֵיהֶם הִירְאָה, כְּמוֹ שְׂכֵת־טוֹב: "אִז תִּבִּין יִרְאֵת ה'" וְכוּ':

וְזֶה שְׂאֵמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ, זְכוֹרוֹנָם לְבִרְכָה (בְּרֵכוֹת י"ב): 'הָעוֹבֵר עַבְרָה
וּמִתְבַּיֵּשׁ בָּהּ מוֹחֲלִין לוֹ מִיָּד', כִּי הָעַבְרָה מְכַנֵּים בְּאָדָם רוּחַ
שְׁטוֹת, וְעַל־יְדֵי בּוֹשָׁה מִחֲזִיר הַמַּחֲיִין, כְּמוֹ שְׂכֵת־טוֹב: "אִז תִּבִּין יִרְאֵת
ה'" כִּנ"ל: וְזֶה שְׂאֵמְרוּ חֲכָמֵינוּ, זְכוֹרוֹנָם לְבִרְכָה (בְּדָרִים כ'): 'מִי שְׁיִשׁ
בוֹ עֲזוֹת בְּיָדוֹעַ שְׁלֵא עֲמָדוֹ רַגְלֵי אֲבוֹתָיו עַל הַר סִינַי', כִּי אָדָם
הָרֵאשׁוֹן פָּגַם בְּבְחִינַת תְּפִלִּין, שֶׁהֵם בְּחִינַת עֵץ הַחַיִּים, כְּמוֹ
שְׂכֵת־טוֹב (יִשְׁעִיָה ל"ח): "ה' עָלֵיהֶם יַחֲיוּ" (עֵיין מִנְחוֹת מ"ד). וְדַבֵּק אֶת עַצְמוֹ
בְּאֵילָנָא דְמוֹתָא. וְעַל־יְדֵי־זֶה וַיִּגְרַשׁ אוֹתוֹ מִגֵּן עֵדֶן (בְּרֵאשִׁית ג'): 'כִּי
עֲזוֹת־פָּנִים לְגִיהֵנָם' (אָבוֹת פָּרָק ה'), וְכֵד תָּב בְּתִיּוֹבְתָא, כְּתִיב (שָׁם):
"וַיַּעַשׂ לָהֶם כְּתָנוֹת עוֹר" - דָּא תְּפִלִּין (כְּמוֹבָא בְּתַקוּנִים תַּקוּן ס"ט דְּפָרָשָׁתָא ק"ה):

וְזֶה פְּרוּשׁ (חֵלִין ס'): 'שׁוֹר שֶׁהִקְרִיב אָדָם הָרֵאשׁוֹן קָרַן אַחַת הִיָּתָה
לוֹ בְּמִצְחוֹ, כִּי עַל־יְדֵי הַקָּרְבָּן, הֵינּוּ עַל־יְדֵי הַתְּשׁוּבָה, זָכָה
לְבְּחִינַת תְּפִלִּין, שֶׁהוּא בְּחִינַת קְרוֹן עוֹר הַפָּנִים:

וְקִיִן שֶׁהָיָה מִזֶּהְמַת הַנְּחָשׁ (תיקון ס"ט). כְּתִיב בָּהּ (בְּרֵאשִׁית ד'): "לָמָּה נָפְלוּ פָּנֶיךָ", שֶׁהוּא בְּחִינַת אֹר הַתְּפִלִּין, שֶׁהוּא קְרוֹן עוֹר הַפָּנִים. וְקִיִן הֵבִיא מִפְּסָלֹת (מ"ר פכ"ב) שֶׁרָאָה חוֹב לְכָל אֶחָד, וְאִיתָא (בְּמִדְרָשׁ תְּנַחֲמָא פְּרָשַׁת בְּרֵאשִׁית): "וַיֵּשֶׁם לְקִיִן אֹת" – שֶׁזָּרַח לוֹ קָרֶן, הֵינּוּ כַּנ"ל: וְזֶה שְׂכָתוֹב בְּקִיִן (ש"ם): "וַיֵּשֶׁב בְּאֶרֶץ נוֹד קְדָמַת עֵדֶן", פְּרוּשׁ שֶׁלֹא זָכָה לְעֵדֶן, עַל־יְדֵי שְׂפָגָם בְּאֹר הַתְּפִלִּין. וְזֶה קְדָמַת רְאִישֵׁי תִבּוֹת קַרְקֶפֶתָא דְלֹא מִנְחָה תְּפִלִּין (עֵינֵי ר"ה יז).

וְזֶה שֶׁאָמְרוּ רַז"ל (תְּעֵנִית ז'): מִי שֵׁישׁ בּוֹ עֲזוֹת בְּיָדָיו שֶׁנִּכְשַׁל בְּאַשְׁתֵּי אִישׁ, כִּי קִיִן עָמַד עַל תְּאוֹמָתוֹ שֶׁל הֶבֶל, כְּמוֹ שְׂכָתוֹב (ש"ם): "וַיְהִי בְּהִיּוֹתָם בַּשָּׂדֶה" (תיקון ס"ט). וַיִּשְׂרָאֵל שֶׁעָמְדוֹ עַל הַר סִינַי, פָּסְקָה זְהֻמָּתוֹ, הֵינּוּ זְהֻמַּת הַנְּחָשׁ. וְעַכּוּ"ם שֶׁלֹא עָמְדוֹ, לֹא פָּסְקָה זְהֻמָּתוֹ (שַׁבָּת קמ"ז). וְזֶה בְּיָדָיו שֶׁלֹא עָמְדוֹ רַגְלֵי אֲבוֹתָיו, רַגְלֵי דִיקָא, כִּי אֵין לָהֶם רַגְלִים, כְּמוֹ שְׂכָתוֹב (בְּרֵאשִׁית ג'): "עַל גְּחֻנְךָ תֵּלֵךְ". וְזֶה שְׂכָתוֹב (בַּזְהָר): "וַיֵּשֶׁם ה' לְקִיִן אֹת", [פְּרוּשׁ רַש"י]: הֶחְזִיר מוֹרָאוֹ עֲלֵיהֶם. כְּמוֹ שְׂכָתוֹב: "וְרָאוּ כָּל עַמֵּי הָאָרֶץ", כְּמוֹ שְׂכָתוֹב (בַּזְהָר): 'כִּד תָּב בְּתִיּוֹבְתָא', "וַיֵּשֶׁם ה' לְקִיִן אֹת", (תְּקוּן ס"ט ק"ח):

סדר קצור לקוטי מוהר"ן הי"ח:

ז ועל־ידי־זה יזכה לדבר בינו לבין קונו בשלהבת הגבורות אשר כל אדם צריך להרגיל את עצמו לדבר בינו לבין קונו באמת גדול לאמתו כנ"ל. ויפרש כל שיחתו עד שיעזר את לבו באמת לעבודת השם יתברך עד שיתחיל לדבר בחמימות שבלב דברי אמת שבלבו בהתעוררות התשובה עד שיראה פחיתותו ונגדלת הגורא יתברך עד שיתבייש מאד מלפניו יתברך. כי עד עכשו השליך חטאתיו אחר כתפיו ולא עין בהם, ועכשו כשיודע אותם

זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ח'תקלמ - צמח מזהרני"ת זצ"ל "צדק צני מקוה שדך צהר מספרי רבנו יהיה תיקון רב" -
צמח מזהרני"ת זצ"ל "צדק צני מקוה שדך צהר מספרי רבנו יהיה תיקון רב" -
צמח מזהרני"ת זצ"ל "צדק צני מקוה שדך צהר מספרי רבנו יהיה תיקון רב" -

אֲזִי נִכְנַם בּוֹ בּוֹשָׁה גְדוּלָה עַל גְּדֹל פְּשָׁעָיו נֶגְד רַב וְשִׁלִּיט עֲקָרָא
וְשָׂרָא דְכָל עַלְמִין. וּבִתְחִלָּה עֲדִין הַבּוֹשָׁה אֵינָה בְּפַעַל עַל פְּנֵי
כִי חֲטָאתָיו מְטַמְטְמִין שְׂכָלוֹ וְדַעְתּוֹ עַל־יְדֵי רוּחַ שְׁטוּת שְׂבִקְרָבוֹ,
עַל כֵּן קָדַם שְׁזוּכָה לְתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה אֵין לוֹ דַּעַת כָּל־כָּךְ שִׁיתְבַּיֵּשׁ
כָּרְאוֹי לוֹ לְהִתְבַּיֵּשׁ לְפִי עֵצָם פְּשָׁעָיו וּלְפִי גְדֻלַּת הַבּוֹרָא יִתְבַּרֵּךְ
שְׁפָשַׁע בְּנַגְדּוֹ. אֲבָל אַחֲר־כֵּךְ כְּשֶׁעוֹשָׂה תִשׁוּבָה וּמִסִּיר מִמֶּנּוּ
הַטְּפָלוּת וְנִתְוַסַּף בּוֹ שְׂכָלוֹ אֲזִי הוּא מִתְבַּיֵּשׁ בְּיוֹתֵר וְנִתְגַּלָּה
הַבּוֹשָׁה עַל פְּנֵיו. וְזֹאת הַבּוֹשָׁה הִיא בְּחִינַת אֹר הַתְּפִלִּין שֶׁהֵם
סִימָן עַל דְּבִקּוּת הַבּוֹרָא יִתְבַּרֵּךְ וְהִיא בְּחִינַת קְרוֹן עוֹר הַפְּנִים.
וְעַל־יְדֵי הַבּוֹשָׁה הַזֹּאת מוֹחֲלִין לוֹ כָּל עוֹנוֹתָיו וּמְדַבֵּק עֲצָמוֹ בְּעַץ
הַחַיִּים:

ח וּבָזָה אָנוּ יְכוֹלִין לְהִבִּין אִם יֵשׁ לְאָדָם יִרְאֵת שָׁמַיִם הֵינּוּ בּוֹשָׁה
כְּמוֹ שֶׁאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ, זְכוֹרָנָם לְבִרְכָה (נְדָרִים כ) לְאַחַר תְּקוּן הַחֲטָא
כְּשֶׁאָנוּ מְסַתְּכִין עַל פְּנֵינוּ וְנוֹפֵל עָלֵינוּ יִרְאָה וּבּוֹשָׁה, הֵינּוּ שְׂנֵמְשָׁךְ
עָלֵינוּ דַּעַת בְּגְדֻלַּת הַבּוֹרָא יִתְבַּרֵּךְ. וְזֶהוּ פֶּרוּשׁ: "אֹז תָּבִין יִרְאֵת
ח" (מְשָׁלֵי ב' ה), הֵינּוּ בָּזָה תָּבִין שֵׁישׁ לוֹ יִרְאֵת הַשֵּׁם. וְדַעַת אֱלֹקִים
תְּמַצָּא הֵינּוּ כְּשֶׁיִּמְצָא גַם לָךְ דַּעַת בְּגְדֻלַּת הַבּוֹרָא יִתְבַּרֵּךְ הֵינּוּ
בּוֹשָׁה וְיִרְאָה. וְזֶה בְּחִינַת: "וְרָאוּ כָּל עַמֵּי הָאָרֶץ כִּי שֵׁם ה' נִקְרָא
עָלֶיךָ" (דְּבָרִים כ"ח י) 'אֵלֹהֵי תְּפִלִּין' (בְּרָכוֹת ו). וְרָאוּ מִמֶּךָ הֵינּוּ שְׂנֵמְשָׁךְ
עָלֵיהֶם גַּם כֵּן יִרְאָה וּבּוֹשָׁה בְּחִינַת תְּפִלִּין שְׂנֵקְרָאִים פֶּאֶר (בְּרָכוֹת
י"א) שֶׁהוּא כְּלָלִיּוֹת הַגּוֹנֵין כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב: "יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר בָּךְ אֶתְפָּאֵר"
(יִשְׁעִיָה מ"ט ג) שֶׁהֵם כְּלוּלִין מִגּוֹנֵין סְגִיאִין. וְזֶהוּ שֶׁאָנוּ רוֹאִין
שְׂכְּשֶׁאָדָם מִתְבַּיֵּשׁ נַעֲשֶׂה כִּפָּה גּוֹנֵין:

ט עַל כֵּן אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ, זְכוֹרָנָם לְבִרְכָה: 'הָעוֹבֵר עֲבָרָה וּמִתְבַּיֵּשׁ
בָּהּ מוֹחֲלִין לוֹ מִיָּד' (בְּרָכוֹת י"ב). כִּי הָעֲבָרָה מְכַנֵּים בְּאָדָם רוּחַ

שְׁטוֹת וְעַל-יְדֵי בּוֹשָׁה מִחֲזִיר הַמַּחֲזִין כְּמוֹ שְׂכָתוֹב: "אִז תִּבִּין יִרְאֵת ה'" בְּחִינַת בּוֹשָׁה כַּנִּל שֶׁהִיא עֵקֶר הַתְּשׁוּבָה שְׁעַל-יְדֵי-זֶה זּוֹכִין לְאוֹר הַתְּפִלִּין בְּחִינַת קְרוֹן עוֹר הַפָּנִים. וְיָמִי שֵׁישׁ בּוֹ עֲזוֹת בְּיָדוֹעַ שֶׁלֹּא עָמְדוּ רַגְלֵי אֲבוֹתָיו עַל הַר סִינַי (נְדָרִים כ) וּבְיָדוֹעַ שֶׁנִּכְשַׁל בְּאִשֶׁת אִישׁ (תְּעֵנִית ז), שֶׁהוּא דְבוֹק בְּזַהֲמַת הַנְּחָשׁ שֶׁמִּשָּׁם בָּא קוֹן שְׁעָמַד עַל תְּאוֹמָתוֹ שֶׁל הֶבֶל (מְדַרְשׁ רַבָּה בְּרֵאשִׁית, פָּרָשָׁה כ"ב תְּאוֹמָה יִתְרָה נוֹלָדָה עִם הֶבֶל). וַיִּשְׂרָאֵל שְׁעָמְדוֹ עַל הַר סִינַי פָּסְקָה זַהֲמַתָּן הֵינּוּ זַהֲמַת הַנְּחָשׁ וְגוֹיִים שֶׁלֹּא עָמְדוּ לֹא פָּסְקָה זַהֲמַתָּן. וְזֶהוּ רַגְלֵי אֲבוֹתָיו רַגְלֵי דִיקָא כִּי אִין לָהֶם רַגְלִים כְּמוֹ שְׂכָתוֹב: "עַל גְּחֹנְךָ תִּלְךְ" (בְּרֵאשִׁית ג' יד) וְגַם נְדָבֶק בְּאֵילָנָא דְמוֹתָא וַיּוֹרֵד לְגִיהֲנָם. כִּי אָדָם הָרֵאשׁוֹן פָּגַם בְּבְחִינַת תְּפִלִּין בְּחִינַת עֵץ הַחַיִּים כְּמוֹ שְׂכָתוֹב: "ה' עָלֵיהֶם יַחֲיוּ" (יִשְׁעִיָּה ל"ח טז) וְדָבֶק אֶת עֲצָמוֹ בְּאֵילָנָא דְמוֹתָא וְעַל-יְדֵי-זֶה "וַיִּגְרַשׁ אוֹתוֹ מִגֵּן עֵדֶן" (בְּרֵאשִׁית ג' כד) כִּי עָז פָּנִים לְגִיהֲנָם (אָבוֹת פ"ה), וְכִשְׁשָׁב בְּתְשׁוּבָה כְּתִיב: "וַיַּעַשׂ לָהֶם כְּתָנוֹת עוֹר" דָּא תְּפִלִּין (תְּקוּנִים ק"ה) בְּחִינַת קְרוֹן עוֹר הַפָּנִים. נִמְצָא שְׁעַל-יְדֵי הַבּוֹשָׁה בְּחִינַת אוֹר הַתְּפִלִּין מוֹחֲלִין לוֹ עַל כָּל עוֹנוֹתָיו וּמְדָבֶק אֶת עֲצָמוֹ בְּעֵץ הַחַיִּים, וְיָמִי שֵׁאִינוּ מִתְּבַיֵּשׁ מִצְדִּיקֵי אֲמַת וִירָאִים וְכִשְׂרִים יֵשׁ בּוֹ עֲזוֹת דְּסִטְרָא אַחֲרָא וַיּוֹרֵד לְגִיהֲנָם. וְכִשְׁעוֹשָׂה תְּשׁוּבָה וּמִתְּבַיֵּשׁ עַל עוֹנוֹתָיו מוֹחֲלִין לוֹ כַּנִּל וּמְגַרְשׁ הָרוּחַ שְׁטוֹת מִקְרָבוֹ וְזוֹכֶה לְבְּחִינַת אוֹר הַתְּפִלִּין בְּחִינַת עֵץ הַחַיִּים כַּנִּל:

סֵדֶר תֵּיט מוֹתָר"ן הַיּוֹמִי:

רכג (לט) סָמוּךְ לְהַסְתַּלְקוֹתוֹ בְּעַת הַתְּגַבְרוֹת הַחוֹלָאֵת שֶׁהִיָּה לוֹ וְהִיָּה חָלוּשׁ מְאֹד, וְכִמְעַט שֶׁנִּגְוַע בְּכָל עֵת, וְהֵינּוּ עוֹמְדִים לְפָנָיו וְהוּא זְכָרוֹנוֹ לְבִרְכָּה הִיָּה יוֹשֵׁב עַל הַכִּסֵּא חָלוּשׁ מְאֹד וְהִיָּה מִיָּסָר

חוק נתן ולא יעבור

ח'תקמו - אמר מוהר"ת זצ"ל "צדק מצוה שיהיה מצוה רבנו יהיה תיקון רבנו" -
"חוק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות

ביסורים גדולים מאד. והיה מדבר עמנו בדרך קבלנא על גדל יסוריו. בתוך כך סתם ידיו בחזקה ועשה אגרוף ונענע באגרוף ידיו בכח כאומר אף-על-פי-כן כחי חזק בקרבי מאד, ואי אפשר לציר זאת בכתיב. והמובן מדבריו שגם בעצם חלישת הגוף, עדין כחו חזק ואמין, ועדין כחו הולך ומתגבר לגמר הכל כרצונו בעזרת השם יתברך. סמוך להסתלקותו נכנס אליו רבי מאיר ותפסו בבגדו של צמר ואמר ברמיזה אה מה חזק וכו':

רכד (מ) כשהיה שוכב וגזיח גניחות הרבה מאד. אחר-כך ענה ואמר אין זה שיף לי כלל רק אחד עומד ומכה והוא במקום שהוא:
רכה (מא) כבר הבטיח רבנו זכרוננו לברכה בחייו ויחד שני עדים כשרים על-זה ששיטלק כשיבואו על קברו ויתנו פרוטה לצדקה (אמר המעתיק: שמעתי מהרב רבי נפתלי זכרוננו לברכה שהוא היה אחד משני העדים שיחד רבנו זכרוננו לברכה על ענין זה, הינו הרב מורנו רבי אהרן זכרוננו לברכה והרב רבי נפתלי כנ"ל. ואמר אז רבנו זכרוננו לברכה בזו הלשון כשיבואו על קברי ויתנו פרוטה לצדקה בעבורי (רצונו לומר בעבור הזכרת נשמתו הקדושה כנחוג) (ובלשון אשכנז: אין וועט געבין אפרוטה צדקה פון מייניט וועגין וכו') ויאמרו אלו העשרה קפיטל תהלים הנרשמים אצלנו בשביל תקון למקרה לילה רחמנא לצלן, אז יניח רבנו עצמו לארץ ולרחב, ובודאי יושיע לזה האדם ואמר שבהפאות יוציא אותו מהגיהנם אפלו אם יהיה אותו האדם איך שיהיה, אפלו אם עבר מה שעבר. רק מעתה יקבל על עצמו שלא ישוב לאולתו חס ושלום.

ובלילה שקדם הסתלקותו אמר מה לכם לדאג מאחר שאני הולך לפניכם. ומה אם הנשמות שלא הכירו אותי כלל. הם מצפים על תקונים שלי מכל-שכן אתם וכו'.

זמן נתן ולא יעבור

(וכן אפלו אלו שלא זכו להפיר את רבנו זכרוננו לברכה בחייו, כשיבואו על קברו הקדוש ויסמכו עליו, וילמדו ספריו הקדושים וירגילו עצמם לילך בדרךיו הקדושים הנאמרים בספריו הקדושים, בודאי יש להם על מה שיסמכו. אשריהם אשרי חלקם, ולא יאשמו כל החוסים בו, כי כבר גלה דעתו בכמה לשונות בפרוש וברמז שכל מה שעוסק עמנו אינו בשבילנו לבד, כי אם את אשר ישנו פה ואת אשר איננו פה, וכמבאר מזה לקמן):

סדר לקוטי עיצות הייפוי:

לקוטי עיצות

אמת ואמונה

- א עקר הגאולה תלויה באמונה, כי עקר הגלות אינו אלא בשביל חסרון אמונה (לקוטי מוהר"ן א, ז).
- ב אמונה ותפלה ונסים וארץ ישראל הם בחינה אחת, וכלם תלויים זה בזה (שם).
- ג יש בני אדם המכסים כל הנסים בדרך הטבע, וכשיכלו אלו האפיקורסים שאין להם אמונה בנסים, ושתרבה אמונה בעולם אז יבוא משיח, כי הגאולה תלויה באמונה כנ"ל (שם).
- ד אי אפשר לבוא לאמונה כי-אם על ידי אמת (הינו, כי עקר האמונה אינה אלא במה שאין השכל מבין, כי במקום שהשכל מבין, אין שיה אמונה. ואם-כן, כשאין השכל מבין, מהיכן יבוא להתאמין במה שצריך להתאמין? על-כן עקר האמונה תלויה באמת, שאם ירצה האדם להסתכל על האמת לאמתו, יבין מאילו שצריכין להתאמין האמונה הקדושה בהשם יתברך ובצדיקים האמתיים ובתורתו הקדושה, אף-על-פי שאי אפשר להבין בשכלנו המגשם. כי על ידי הסתכלות על האמת בעין האמת, יבין מרחוק שהאמת הוא כך, רק שאי אפשר להבין בשכל, וצריכין רק להתחזק

זֶה נֶתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ח'תשמח - זמור מוזהרני"ת זצ"ל "צדק צני מצוה שדף צהר מספרי רבנו יהיה תיקון רב" -
זמורני"ת "חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות

באמונה שלמה, והבן היטב) (שם).

ה אי אפשר לבוא לאמת אלא על-ידי התקרבות לצדיקים
אמתיים, וילך בדרך עצתם ולא יטה לימין ולשמאל מדבריהם,
ועל-ידי-זה יחקק בו אמת וזכה לאמונה וכו' ופנ"ל. וכן צריך
להרחיק את עצמו מעצת רשעים ומתנגדים וחולקים על האמת.
וכל זה זוכין על-ידי מצות ציצת, שהוא בחינת שמירה מנאוף,
שהוא בחינת עצות רשעים, וזוכין לתקון הברית שהוא בחינת
עצות של צדיקים (שם).

ו על-ידי שמתפלל בכח ומכנים כל כחו באותיות התפלה, על-ידי-
זה זוכים לאמונה (שם ט).

ז אלו בני-אדם המכחישים כל הנסים ואומרים שהכל דרך הטבע,
ואם רואים איזה נסים, מכסים הנם עם דרך הטבע, שאומרים
שזה דרך הטבעיים הם פוגמין באמונה מאד, ופוגמים בתפלה
ובארץ-ישראל, והם מאריכים את הגלות (שם).

סדר שיחות הר"ן הי"א:

קכד פעם אחת שאל אותי בלשון תמה: השמעת ממני דברי
מוסר? ואמר שאינו יכול לומר דברי מוסר כי כל דבור מוסר שלו
הוא מטבל ומרחץ בדמעות (בלשון אשכנז אמר בזו הלשון: איטליכם
ווארט פון מוסר איז בייא מיר פר וואשין מיט טרעהרין) ומחמת זה אינו
יכול לומר מוסר בפרוש ובתחלה ה"ה אצלנו קצת תמיהה מה
שאמר שאינו אומר מוסר כי לפי דעתנו כל דבריו הם דברי מוסר
גדול מאד מאד באש בווערת ממש אך באמת לא ה"ה רגיל לומר
דברי מוסר בפרוש בדרך המוכיחים, אבל אף-על-פי-כן כל דבריו
וכל שיחותיו ה"ה רק מענין עבודת ה' וכל דבריו ה"ה כגחלי אש

ממש:

וְמִי שֶׁזָּכָה לְשִׁמְעַת דְּבוּר מִפִּי הָיָה נִכְנָס בְּקֶרְבוֹ כְּאִשׁ בּוֹעֶרֶת מִמֶּשׁ
 וְאִי אֶפְשָׁר לְבָאֵר וּלְצִיר לֹא בִּכְתָב וְלֹא בִּפֶה עֵצֶם תִּבְעֶרֶת קְדוּשַׁת
 דְּבוּרָיו שִׁיִּצְאוּ מִפִּי הַקְּדוֹשׁ וְהַנּוֹרָא בְּקְדוּשָׁה וּבְטָהָרָה אֲשֶׁר כָּל
 דְּבוּר וְדְבוּר שָׁלוֹ אֶפְלוֹ בְּשִׂיחַת חֲלִין, מִכָּל שְׂכֵן כְּשֶׁהָיָה מְדַבֵּר
 בְּעִבּוּדַת הַשֵּׁם אוֹ כְּשֶׁהָיָה אוֹמֵר וּמְגַלֶּה תּוֹרָה, הָיָה כָּל דְּבוּר
 וְדְבוּר מֵאִיר וּמִזְהִיר וּמִתְלַהֵב כְּאִשׁ לִזְהוּת רְשִׁפֵי רְשִׁפֵי שִׁלְהֶבֶת
 וְמִי שֶׁהָיָה מְאֻזֵּן וּמְקוֹשֵׁיב לְדְבָרָיו בְּאַמֶּת וּבִתְמִימוּת הָיָה כָּל דְּבוּר
 וְדְבוּר שָׁלוֹ פּוֹרֵחַ וְנִכְנָס בְּקֶרְבוֹ כְּלַבַּת אִשׁ מִמֶּשׁ עַד שֶׁכָּל אֶחָד
 מֵהַשּׂוֹמְעִים הָיוּ נִמְשָׁכִין עַל־יְדֵי דְבוּרָיו לְהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ בְּהַתְקַשְׁרוֹת
 נִפְלָא וְהַתְלַהֲבוֹת גְּדוֹלָה לְהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ בְּאַמֶּת וְעַל פִּי רַב הָיָה
 נִדְמָה לָנוּ בְּאוֹתוֹ שְׁעָה שְׁעֵמֶדְנוּ לְפָנֵי הַדְרַת קְדוּשָׁתוֹ הַנּוֹרָא,
 שֶׁבּוֹדָאֵי לֹא יִהְיֶה לָנוּ עוֹד שׁוֹם בְּחִירָה כִּי בּוֹדָאֵי בְּהִכְרַח לְהִיזוֹת
 כְּרִצּוֹן הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ וְאִי אֶפְשָׁר לְפָרֵד עוֹד מֵהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ מִכָּל־שְׂכֵן
 לְשָׁנוֹת רִצּוֹנוֹ יִתְבָּרֵךְ לְעֵבֶר חֵם וְשָׁלוֹם, אֶפְלוֹ אִיזָה דְּבָר קַל
 בְּעִלְמָא כִּי הֵלֵב הָיָה נִמְשָׁךְ מְאֹד מְאֹד לְהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ עַל־יְדֵי
 דְּבוּרָיו הַקְּדוֹשִׁים אֲשֶׁר אֵי אֶפְשָׁר לְשַׁעַר וּלְעָרֵךְ:

גַּם עֲכָשׁוּ כָּל מִי שֶׁיַּעֲסֹק בְּסִפְרֵי רַבְּנֵי הַקְּדוֹשׁ וְהַנּוֹרָא זְכַר צְדִיק
 וְקְדוֹשׁ לְבָרְכָה, וַיַּעֲזֵב וַיִּסְתַּכֵּל בָּהֶם בְּאַמֶּת וּבִתְמִימוּת וְדָאֵי יִתְלַהֵב
 לְבוֹ מְאֹד לְהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ כִּי כָּל דְּבָרָיו כְּגַחֲלֵי אִשׁ:

סֵדֶר שְׁלֵחַן עֲרוּךְ הַיּוֹמִי:

(ט) הַרְוָאָה אֶת הַחִיגַר וְאֶת הַקֶּטֶעַ וְאֶת הַסּוּמָא וּמוֹכָה שַׁחִין
 וְהַבְּהַקְנִין וְהוּא מִי שֶׁמְנוֹמֵר בְּנִקּוּדוֹת דְּקוֹת אִם הֵם מִמְעֵי אִמּוֹם
 מִבְּרַךְ מִשְׁנֵה הַבְּרִיּוֹת וְאִם נִשְׁתַּנָּה אַחַר כֵּךְ מִבְּרַךְ דִּיין הָאִמַּת וַיִּשׁ
 מִי שֶׁאוֹמֵר דְּדוּקָא עַל מִי שֶׁמְצַטְטֵר עָלָיו אֲבֵל עַל עוֹבֵד כּוֹכָבִים
 אִינוּ מִבְּרַךְ וְאִינוּ מִבְּרַךְ אֲלֵא פַעַם רַאשׁוֹנָה שֶׁהַשִּׁנּוּי עָלָיו גְּדוֹל

מאד: הגה ויש אומרים משלשים יום לשלשים יום (טור): (י) הרואה אילנות טובות ובריות נאות אפילו עובד כוכבים או בהמה אומר בא"י אלקינו מלך העולם שככה לו בעולמו ואינו מברך עליהם אלא פעם ראשונה ולא יותר לא עליהם ולא על אחרים אלא אם כן היו נאים מהם:

סימן רכו (א) היוצא בימי ניסן וראה אילנות שמוציאין פרח אומר בא"י אלקינו מלך העולם שלא חיסר בעולמו כלום וברא בו בריות טובות ואילנות טובות ליהנות בהם בני אדם ואינו מברך אלא פעם אחת בכל שנה ושנה ואם איחר לברך עד אחר שגדלו הפירות לא יברך עוד:

סימן רכו (א) על הזיקים והוא כמין כוכב היורה כחץ באורך השמים ממקום למקום ונמשך אורו כשבט ועל רעדת הארץ ועל הברקים ועל הרעמים ועל רוחות שנשבו בזעף על כל אחד מאלו אומר בא"י אלקינו מלך העולם עושה מעשה בראשית ואם ירצה יאמר בא"י אלקינו מלך העולם אלקינו מלך העולם שכחו וגבורתו מלא עולם: (ב) כל זמן שלא נתפזרו העבים נפטר בברכה אחת נתפזרו בין ברק לברק ובין רעם לרעם צריך לחזור ולברך: (ג) היה יושב בבית הכסא ושמע קול רעם או ראה ברק אם יכול לצאת ולברך תוך כדי דבור יצא ואם לאו לא יצא:

סימן רכח (א) על ימים ונהרות הרים וגבעות ומדברות אומר בא"י אלקינו מלך העולם עושה מעשה בראשית ועל הים הגדול והוא הים שעוברים בו לארץ ישראל ולמצרים אומר ברוך אתה ה' אלקינו מלך העולם עושה הים הגדול: (ב) לא על כל הנהרות מברך אלא על ארבע נהרות דכתיבי בקרא כמו חדקל ופרת והוא שראה אותם במקום שלא נשתנה מהלכם על

ידי אדם: (ג) ולא על כל הרים וגבעות מברך אלא דוקא על הרים
וגבעות המשונים וניכרת גבורת הבורא בהם:

סימן רכט (א) הרואה הקשת אומר בא"י אלקינו מ"ה זוכר
הברית נאמן בבריתו וקיים במאמרו ואסור
להסתכל בו ביותר: (ב) הרואה חמה בתקופתה והוא מכ"ח לכ"ח
שנה והתקופה בתחלת ליל ד' כשרואה אותה ביום ד' בבוקר
אומר ברוך עושה בראשית וכן מברך ג"כ כשרואה לבנה
בטהרתה וכוכבים במשמרותם ומזלות בעתם דהיינו כשתחזור
הלבנה בתחלת מזל טלה בתחלת החדש ולא תהיה נוטה לא
לצפון ולא לדרום וכן כשיחזרו כל כוכב מחמשה הנשארים
לתחלת מזל טלה ולא יהא נוטה לא לצפון ולא לדרום וכן בכל
עת שיראה מזל טלה עולה מקצות המזרח:

סימן רל (א) המתפלל על מה שעבר כגון שנכנס לעיר ושמע
קול צוחה בעיר ואמר יהי רצון שלא יהא קול זה
בתוך ביתי או שהיתה אשתו מעוברת אחר ארבעים יום
לעיבורה ואמר יה"ר שתלד אשתי זכר הרי זו תפלת שוא אלא
יתפלל אדם על העתיד לבא ויתן הודאה על שעבר כגון הנכנס
לכרך אומר יהי רצון מלפניך ה' אלקינו שתכניסני לכרך הזה
לשלום נכנס בשלום אומר מודה אני לפניך ה' אלקינו שהכנסתני
לכרך הזה לשלום בקש לצאת אומר יהי רצון מלפניך ה' אלקינו
שתוציאני מכרך זה לשלום יצא בשלום אומר מודה אני לפניך ה'
אלקי שהוצאתני מכרך זה לשלום וכשם שהוצאתני לשלום כן
תוליכני לשלום וכו' עד בא"י שומע תפלה וזו היא תפלת הדרך
שנכתבה היא וכל דיניה בסימן ק"י:

סֵדֶר לְקוּטֵי תַפְּלוֹת הַיּוֹמִי:

תִּקְצוּ: וְעֲזְרוּנִי וְהוֹשִׁיעַנִי שְׂאֲזֻכָּה לְהִלְבִּישׁ עֲרָמִים, לְכַסּוֹת וּלְהִלְבִּישׁ
עֲנִיִּים טוֹבִים וְהַגּוֹנִים וְתִזְכְּנִי וְתַעְזְרוּנִי שְׂאֲזֻכָּה לַעֲשׂוֹת לְבוֹשִׁים
נְאִים לְצַדִּיקִים אֲמֵתִים וְזַכְּנוּ בְּרַחֲמֶיךָ לְשִׁמְעַ קוֹל שׁוֹפֵר בְּרֹאשׁ
הַשָּׁנָה מִתּוֹקֵעַ הַגּוֹן וְכָשֶׁר וִירָא אֱלֹקִים מֵרַבִּים וַיַּעֲלֶה לְפָנֶיךָ קוֹל
הַתְּקִיעָה וְהַשְּׁבָרִים וְהַתְּרוּעָה וַיַּעֲזְרוּ אֶת זְכוֹת אֲבוֹתֵינוּ אַבְרָהָם
יִצְחָק וַיַּעֲקֹב וְתַבִּיט בְּזְכוֹתָם, וְעַל יְדֵי זֶה תִּשְׁכַּח וְתִמְתִּיק וְתַבְטִיל
חַמְתֶּךָ מֵעֲלֵינוּ וְתָשִׁיב אֵלֵינוּ וְתֹאִיר פָּנֶיךָ בָּנוּ אָבִינוּ מִלְּפָנֶינוּ, חוּם
וְחֶמֶל עֲלֵינוּ, וְעֲזְרוּנוּ לָבוֹא לְכָל מָה שֶׁבִקְשָׁנוּ מִלְּפָנֶיךָ עֲזְרוּנִי עֲזְרוּנִי,
חֲנִנִי חֲנִנִי, כִּי עָלֶיךָ לְבַד נִשְׁעַנְתִּי "אֲנָא ה' הוֹשִׁיעָה נָא אֲנָא ה'
הַצְּלִיחָה נָא" הַצְּלִיחָה נָא לְעַבְדְּךָ מֵחַיִּים וְעֲזְרוּנִי וְזַכְּנִי לְדֹלַג וּלְקַפֵּץ
עַל כָּל הַבְּלִי עוֹלָם הַיּוֹם וְתִאֲזוּתִיו חֵישׁ קַל מְהֵרָה וְאֲזַכָּה לְהַתְּקִישׁ
אֵלֶיךָ בְּאַמֶּת בְּקֶשֶׁר אֲמִיץ וְחֹזֵק וּלְהַתְּדַבֵּק בְּעַבְדוּתְךָ תָּמִיד יוֹמָם
וְלַיְלָה עֲשֵׂה לְמַעַן שְׂמֶךָ עֲשֵׂה לְמַעַן יְמִינְךָ כִּי צָרְכֵינוּ הֵמָּה מְרַבִּים,
וְדַעַתְנוּ קִצְרָה לְבָאֵר וּלְפָרֶשׁ וְכָל דְּבַר גָּדוֹל וְקָטָן שְׂאֲנַחְנוּ צָרִיכִים
בְּעַבְדוּת ה', לֹא יִסְפִּיקוּ יְמֵינוּ לְבָאֵר וּלְפָרֶשׁ אֶת עַצְם רַבּוֹי
הַמְּנִיעוֹת וְהַעֲכוּבִים שֵׁישׁ עַל זֶה וְלֹא יִסְפִּיקוּ כָּל יְמֵינוּ לְבַקֵּשׁ וּלְחַנֵּן
וּלְהַעֲתִיר וּלְהַפְצִיר אוֹתְךָ עַל זֶה שֶׁתִּזְכְּנוּ לְשַׁבֵּר כָּל הַמְּנִיעוֹת
וּלְזַכּוֹת לְהוֹצִיאֵם מִכַּח אֵל הַפֶּעַל כִּי אָנֹכִי יוֹדֵעַ בְּאַמֶּת שְׂאֲנִי רַחוּק
מִכָּל הַדְּבָרִים שֶׁבִקְדָּשָׁה בְּעוֹזְנוֹתֵי הָרַבִּים אֲךָ עָלֶיךָ לְבַד נִשְׁעַנְתִּי
וְעֵינֵי תְּלוּיּוֹת לְרַחֲמֶיךָ בְּכָל עֵת וּבְכָל רִגַע וְרִגַע "דִּלוּ עֵינֵי לְמָרוֹם,
ה' עֲשֵׂקָה לִי עָרְבֵנִי עָרַב עִבְדְּךָ לְטוֹב, אֵל יַעֲשֶׂקוּנִי יָדַיִם" עֲזְרוּנִי
בְּזְכוֹת אֲבוֹתֵינוּ וּבְזְכוֹת כָּל הַצַּדִּיקִים אֲמֵתִים בְּזְכוֹתָם לְבַד
נִשְׁעַנְתִּי וּבָהֶם חָסִיתִי, שְׂכַמוּ שְׂאֲנִי רַחוּק מִכָּל הַדְּבָרִים שֶׁבִקְדָּשָׁה,
כִּן תְּחַנְּנֵנִי בְּרַחֲמֶיךָ, וְתִקְדְּשֵׁנִי בְּקִדְּשֶׁתְּךָ הָעֲלִיזָה, וְתַעְזְרוּנִי וְתִזְכְּנֵנִי

לְהַגִּיעַ מְהֵרָה לְכֹל הַדְּבָרִים שֶׁבְקִדְשָׁהּ, שְׂאֲזֹכָה לְסוּר מִרַע לְגַמְרֵי
 בְּאַמַּת וְאֲזֹכָה תָמִיד לַעֲשׂוֹת מְצוּת הַרְבֵּה בְּכֹל יוֹם וְיוֹם, לְעַסֵּק
 בְּתוֹרָה וּבְתַפְלָה וּבְגִמְיֵלוֹת חֲסָדִים תָּמִיד כָּל יְמֵי חַיֵּי וְתִזְכְּנֵי
 בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, שְׂאֲזֹכָה לְדַעַת וּלְכַוֵּן לְעַסֵּק בְּיוֹתֵר בְּהַמְצָוָה
 הַשִּׁיכָה לְשָׂרֵשׁ נִשְׁמָתִי וְנַפְשִׁי תִהְיֶה נִמְשַׁכֶּת בְּיוֹתֵר אַחַר אוֹתָהּ
 הַמְצָוָה הַשִּׁיכָה לְשָׂרֵשׁי הָעֲלִיּוֹן וְאֲזֹכָה לְהַרְבּוֹת בְּמְצָוָה זוֹ תָּמִיד
 בְּכֹל עֵת, בְּאַפְּן שְׂאֲזֹכָה לְתַקֵּן בְּחַיֵּי אֶת כָּל אֲשֶׁר שְׁחַתְתִּי וְתַמְלֵא
 רַחֲמִים עָלַי תָּמִיד וְתִשְׁכַּךְ חֲמַתְךָ מֵאֵתִי וְאַל תַּעֲשֶׂה עִמִּי כַחֲטָאִי,
 וְאַל תְּדִינֵנִי כְּמַפְעָלִי "שׁוּבֵנו אֱלֹקֵי יִשְׂרָאֵל וְהִפֵּר כְּעֶסֶךָ עִמָּנוּ הֲרֵאֵנוּ
 ה' חֲסִדְךָ, וַיִּשְׁעֶךָ תִּתֵּן לָנוּ קוֹמָה עֲזָרְתָה לָנוּ, וּפִדְנוּ לְמַעַן חֲסִדְךָ אֵל
 תִּסְתַּר פְּנֵיךָ מִמֶּנִּי, בְּיוֹם צָר לִי, הִטָּה אֵלַי אֲזִנְךָ בְּיוֹם אֶקְרָא מִהַר
 עֲנֵנִי וְאַנִּי אֲשִׁיר עֲזֶךָ וְאַרְנֶנּוּ לְבַקֵּר חֲסִדְךָ, כִּי הָיִיתָ מְשֻׁבָּב לִי וּמָנוֹס
 בְּיוֹם צָר לִי אֱלֹקִים שִׁיר חֲדָשׁ אֲשִׁירָה לָךְ, בְּנִבֵּל עָשׂוֹר אֲזַמְּרָה לָךְ
 אֲשִׁירָה לַה' בְּחַיֵּי אֲזַמְּרָה לְאֱלֹקֵי בְּעוֹדֵי עֲזִי אֵלֶיךָ אֲזַמְּרָה כִּי אֱלֹקִים
 מְשֻׁבָּבֵי אֱלֹקֵי חֲסִדֵּי":

תַּפְלָה מִגַּ תְּקַלַּח: יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ ה' אֱלֹקֵינוּ וְאֱלֹקֵי אֲבוֹתֵינוּ,
 שֶׁתִּהְיֶה בְּעֲזָרְנוּ וְתִשְׁמְרֵנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים וְתִרְחִיקֵנוּ
 מִלְּהַתְּחַבֵּר עִם רְשָׁעִים וְתִשְׁמַר אוֹתִי שְׁלֵא יִהְיֶה נִשְׁמָע לְאֲזֵנֵי
 לְעוֹלָם דְּבוּרִים שֶׁל רְשָׁעִים שֶׁהֵם בְּנֵי דַעַת, אֲשֶׁר דְּבוּרֵיהֶם הֵם
 אֲוִירִים אֲרֻסִּים שֶׁל נְאוּף, וּמוֹלִידִים נְאוּף בְּהַשׁוֹמֵעַ דְּבַרֵיהֶם אֲנִי
 ה' רַחֵם עָלַי וְתִרְחִיקֵנִי מִדְּבוּרִים אֵלֶּיךָ כִּי אֶתָּה יְדַעְתָּ כִּי בָשָׂר וָדָם
 אֲנִי, וְאִי אֶפְשָׂר לִי בְּעֲצָמֵי לְהִיּוֹת נִשְׁמָר מֵהֵם וְגַם "כִּי בָעַר אֲנִי
 מֵאִישׁ" וְאִינִי יוֹדֵעַ לְהִבְחִין וְלִידַע מִי הוּא הַצַּדִּיק, וּמִי הוּא הַרְשָׁע
 לְהִתְרַחֵק מִמֶּנּוּ עַל כֵּן עָלֶיךָ אֲנִי מִשְׁלִיךְ אֶת יְהוָה, שֶׁאֶתָּה תִשְׁמְרֵנִי
 בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, וְתִרְחִיקֵנִי מִן הַרְשָׁעִים וְלֹא אֲדַבֵּר עִמָּהֶם לְעוֹלָם,

זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ח'תסנד - צמח מזהרני"ת זצ"ל "צדק צני מצוה שידך צהר מצפרי רבנו יהיה תיקון רב" -
"חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות

וְלֹא אֶשְׁמַע דְּבַר יְהוָה בְּשׁוֹם פֶּעַם, וְאֶפְלוּ כְּשִׁיחָהּ הַהֲכִירָה לְדַבֵּר
עִמָּם, תִּגַּן בְּעַדִי בְּכַחַךְ הַגָּדוֹל, וְתִפְרָם עָלַי סִבַּת שְׁלוֹמָךְ, וְתִסְתִּירֵנִי
בְּצֵל כְּנָפֶיךָ בְּאֶפֶן שְׂאֵזְכָּה לְהִנָּצֵל מֵאָרֶם דְּבַר יְהוָה וְתִשְׁמְרֵנִי
וְתִצִּילֵנִי שְׁלֹא יִכְנַס בִּי אֲרִיסִיָּהם וְחִצִּיָּהם וְלֹא יִזְיִקוּ לִי פְגָם דְּבַר יְהוָה,
וְתִקְדְּשֵׁנִי בְּקֹדֶשְׁךָ הָעֲלִיזָה:

תקצט: וְתִזְכְּנִי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים לְשִׁמִּירַת הַבְּרִית בְּאַמֶּת וְתִחַמְל
עָלֵינוּ וְתִהְיֶה עִמָּנוּ תְּמִיד, וּבְחֶסֶדְךָ הַגָּדוֹל תּוֹשִׁיעֵנוּ וְתַעֲזָרֵנוּ
וְתִכְנִיעַ וְתִשְׁבֵּר וְתַעֲקֹר וְתִבְטֹל קְלַפֹּת בְּלָעַם הָרָשָׁע מִן הָעוֹלָם,
שְׂהוּא פְגָם תֵּאוֹת נְאוּף וְתִמְשִׁיךְ עָלֵינוּ וְעַל כָּל עַמֶּךָ יִשְׂרָאֵל קְדֻשָּׁת
וּפְרִישׁוֹת מִשָּׁה רַבְּנוּ עָלָיו הַשָּׁלוֹם, וְקְדֻשָּׁת כָּל הַצְּדִיקִים הָאֱמִתִּיִּים
שׁוֹמְרֵי הַבְּרִית בְּאַמֶּת בְּזִכּוֹתָם תְּחַיֵּנוּ וְתוֹשִׁיעֵנוּ שְׂנֵזְכָּה גַם כֵּן
לְהִיזוֹת שׁוֹמְרֵי הַבְּרִית בְּאַמֶּת וְתִשְׁמְרֵנוּ וְתִצִּילֵנוּ מֵעַתָּה מִכָּל מִינֵי
פְגָם הַבְּרִית וּמִכָּל מִינֵי הַרְהוּרִים רָעִים וּמִכָּל מִינֵי בְּלִבוּלִים
וְעַרְבוּב הַדַּעַת וְתִזְכְּנוּ לְקְדֻשָּׁת הַבְּרִית וְלְקְדֻשָּׁת הַדַּעַת בְּתַכְלִית
הַשְּׁלֵמוֹת בְּאַמֶּת: